

сына си, и не го оубѣешь, зацо то безстыдно ОБЕЗЧЕ-
СТИ ма цѣломѣдренна жена същи, ще пѣемъ ОТЪ тѣхъ
ТРАВЪ, и ще оумремъ неколно, и БОГЪ мене ще ОТМСТИ
ОТЪ тебе, и неговый сѣдъ да ти не бѣде простенъ, и ще
ти се слѣчи, какко то се слѣчи ѣдной свинѣи.

Примѣръ жены.

Имаше ОБЫЧАЙ ѣдна свинѣа, да ОТХОЖДА всегда при
ѣдна смоковница, да иде смоквы, що то падаха. ВЪ
ѣдинъ же ОТЪ дней доидеши, виде горе на смоковница
ѣдна ОБЕЗНА (маймѣна), кою то идеше смоквы-те.
Тѣмъже изѣдши колкѣ то смоквы бѣха нападали долѣ,
дигна си глава та на горе, и чекаше ОТЪ ОБЕЗНА, да
и спѣши, да иде. Она ОБАЧЕ ОТНЮДЪ не и спѣши. И
ѣака бѣдна та свинѣа, като дрѣжа многѣ време глава
та си на горе, схватиха и се жили те на врата и из-
вѣзнаха, и ѣбѣе падна и оумре.

Томъ примѣръ чѣвши царь ОТЪ жена та, оуплаши-
е да не бы се ОТРОВИЛА со съ ОТРОВНЫ те ОНЫМЪ ТРАВЪ,
и да бѣде ОНЪ причина на това, заповѣда ѣбѣе да оу-
ноятъ сына мѣ.

ОТХОЖДА петый философъ да раздѣмѣва цара.

Томѣ оубо бывшѣ въ петый день, раздѣмѣ петый
философъ, и ѣбѣе ОТИДЕ предъ царя, и по ОБЫЧАЮ по-
лонивши мѣ съ, рече: живѣ бѣди ко вѣки царю. Дз
намъ, зацо си много раздѣменъ и оуменъ и мѣдръ:
ащо ОБАЧЕ не испыташь перво истина та, и тога да
вѣдишь по правдѣ; Вѣистиннѣ неразсѣданный сѣдъ до-
тѣрѣвка послѣ раскамнѣе, ОБАЧЕ възполезно, и послѣшай
три ѣдинъ примѣръ.

Примѣръ петаго философа.

Имаше ѣдинъ войнъ, кой то бѣше любимъ царю и
ОЧКИМЪ княземъ за ѣнаство то си. Томъ прочее войнъ